

Echt Antwaerps

FORUM

van de joden van Antwerpen

“twee joden, drie meningen”

Nr. 12
28 augustus 2003

Plein in Rome, tussen het Capitool en de Palatijnheuvel, waar burgers samenkwamen om publieke zaken te bespreken en recht te doen.

בס"ד

E-post-weekblad van de v.z.w. GOEDKOSTER.

Lid van de Unie van de Uitgevers van de Periodieke Pers – Union des Editeurs de la Presse Périodique (U.P.P.)

Henri Rosenberg
Hoofdredacteur

Mijn Daas Yochid¹

1. Alle allochtonen, één pot nat? Neeeee!
2. Meisjesrokken als oorlogswapen
3. De rechtsstrijd oud-Egypte tegen oud-Israël

¹ = Eenmansopinie.

1. Alle allochtonen, een pot nat? Neeeeee!

VLD'er Danny Smagghe bedacht een extreme maar doeltreffende oplossing voor de allochtonenoverlast in de verschillende recreatieparken: indien het de allochtonen zijn die de parken onveilig maken en zij blijkbaar ook spotten met oppassers en politieagenten, dan moeten zij geweerd worden uit deze plaatsen. Zo simpel is dat.

Er schijnt een consensus te bestaan over het feit dat de *oorzaak* van de overlast bij de allochtonengemeenschap ligt. De vooropgestelde oplossing is dus de meest efficiënte, nu de *oorzaak* geneutraliseerd wordt.

Politiek correcte politici, of zij die zich als dusdanig wensen te profileren, ontketenden echter een storm van protest tegen dit 'racistisch' voorstel. Dit bracht D. Smagghe ertoe zijn voorstel stapsgewijs eerst af te zwakken en uiteindelijk in te slikken.

Een eerste nuancering dringt zich *ab initio* op: de betrokken allochtonen die de recreatieparken onveilig maken en hun medestanders die ze onder beschermende solidariteit nemen, behoren overwegend tot de **Marokkaanse migrantengemeenschap**, zodat het voorstel wellicht deze groep viseert en niet 'de' allochtonen in het algemeen.

De politiek correcte kritiek die n.a.v. het Smagghe-voorstel in alle hevigheid losbarstte, onderstreepte terecht vooral het feit dat gans de allochtonengemeenschap gepenaliseerd wordt wegens een twintigtal onruststokers. Deze criticasters maken echter opzettelijk abstractie van het specifieke probleem van deze migrantengemeenschap, dat precies aan de basis ligt van het zonderlinge voorstel van D. Smagghe. Het is precies deze 'solidariteit' die plots een vijfhonderdtal

allochtone (lees: Marokkaanse) jongeren demonstreren, wanneer opgetreden wordt tegen het **legendarische twintigtal onruststokers**, die aan de basis ligt van het Smagghe-voorstel: niet alleen de onruststokers moeten geweerd worden, maar met hen alle allochtone *tutti quanti*, die zich automatisch scharen achter de onruststokers van zodra oppassers of politie optreden tegen ordeverstoring. Dit specifieke allochtonenprobleem, dat in onze cultuur volstrekt onbekend is, vergt een extra-ordinaire, zeg maar zonderlinge, oplossing. De politie moet ten alle prijzen de orde handhaven. Wanneer 20 onruststokers automatisch in bescherming worden genomen door 500 allochtonen, kan en moet de politie optreden tegen het ganse allochtone troepje. Dat is evident, dat is pas efficiënt en is in niets racistisch. Het strafrecht moet immers toegepast worden en de **antiracismewet kan de toepassing van het strafrecht of de handhaving van de openbare orde niet in de weg staan.**

De vergelijking die de politiek correcten maken met een **voetbalincident** uitgelokt door een twintigtal Belgische hooligans en dat niet leidt tot de automatische bestraffing van alle Belgische supporters, loopt al mank door het essentiële verschil met de migranten dat de Belgische supporters niet systematisch en massaal de hooligans in bescherming nemen, wel in tegendeel, wanneer de politie de orde tracht te doen heersen.

Uit de politiek correcte hoek komen ook geen alternatieve voorstellen die een oplossing kunnen bieden voor het specifieke probleem van het allochtonengeweld in zwembaden. Tegenover de hoger beschreven niet-westerse '**solidariteitsmentaliteit**' volstaan onze gewone westerse aanpakmethodes niet en allochtonen weten dit maar al te goed en buiten dit ten volle uit. Het gevoel van straffeloosheid dat in

allochtonenkringen hoogtij viert, is daar het spijtige neveneffect van en zal onze democratisch bestel en de rechtsorde verder op de helling zetten, indien wij niet aangepaste middelen kunnen inzetten. Het probleem van de Georgische **joden** werd immers *in globo* aangepakt, zonder dat men het als racistisch of antisemitisch ervoer. Het Falconplein werd volledig uitgemest en de goudwinkeltjes aan de Pelikaanstraat werden onder het motto “aanpassen (aan de legaliteit) of oprassen” geregulariseerd of gesloten. Een groot deel van de troep verkoos naar mildere hemelen uit te wijken. Het probleem werd opgelost met veel vindingrijkheid en soms mits miskenning van bepaalde vrijheden die in deze context niet opportuun werden geacht... Niemand kreeg het toen in zijn hoofd om de schending van de racismewet in te roepen. Is het omdat rijke Georgische **joden** minder tot de verbeelding spreken van de progressieve politiek correcte kringen dan kansarme **Marokkanen**?

2. Meisjesrokken als oorlogswapen

Elders in dit blad vindt u onder de titel “Curiosum” kopij van een schrijven van de Jesode Hatorah – Beth Jacobschool aan de vrouwelijke leerlingen, waarin wordt opgeroepen tot **zedig kledingsgedrag** en bedreigd wordt met **uitsluiting** van de meisjes die zich niet nauwlettend aan de kledingsvoorschriften zullen houden. Het valt al op dat de brief niet getekend is en men dus niet weet of het initiatief uitgaat van het schoolcomité (lees: de inrichtende macht), dan wel van de Directie (lees: Directeur S. Matzner, u weet wel, hij die de kunstcollectie van Prof. Marcel Van Jole te onjoods vond en liet verwijderen).

Men kan het eens zijn met het *principe* dat kledingsvoorschriften worden gegeven. Men kan ook vierkant tegen zijn. Men kan ook van mening verschillen over de *inhoud* van de voorschriften: lange rokken

die, zittend, voor- en achterkant van de knie volledig bedekken, absoluut geen spleet, geen strakke blouses of pull-overs.

Men kan heel dat *tsnioes*-gedoe (= kuisheidsgedoe) bijvoorbeeld overlaten aan de ouders, die allen orthodoxe joden zijn en de joodse wet respecteren.

Wat ons in het schrijven echter stoort, is de **legitimatie** die hiervoor wordt gegeven: niet omdat de joodse wet dit zou voorschrijven, maar omdat een uit context gerukte zinsnede שלא שינו את לבושם (dat joden in Egypte hun typerende klederdracht niet hebben opgegeven) in verband wordt gebracht met de verwachte messiaanse verlossing (גאולה). In het schrijven wordt gewag gemaakt o.a. van de **stijgende jodenhaat** in de wereld, van ons volk dat in Israël en daarbuiten in **paniektoestand** vertoeft en van **privé ongelukken** die onze rangen teisteren. Hieraan kan enkel verholpen worden door ... **extra lange spleetloze rokken** te dragen! Dat is pas volksverlakkerij, omdat de teksten de messiaanse verlossing van joden van tal van andere verdiensten doet afhangen, zoals de knielingssessies (השתחויה)², het lijden, de inkeer, de verdienstelijke afstamming (זכות אבות), de barmhartigheid en de eindtermijn (הקץ)³, het zich afhouden van prostitutie⁴, het geloof in G-d (אמונה)⁵, het spreken van Hebreeuws⁶, het bloed van de besnijdenis en dat van het paasoffer⁷, het zich afhouden van de kwaadsprekerij (לשון הרע)⁸, en van de rechtschape vrouwen (נשים צדקניות)⁹. Deze rechtschape vrouwen waarover de talmud het heeft worden dan niet beschreven als zedig geklede dames

² מדרש רבה, בראשית נו סימן ב, מדרש שמואל ג סימן ז

³ מדרש רבה, דברים ב סימן כג

⁴ מדרש רבה, במדבר ט סימן יד

⁵ מדרש רבה, שמות כב, הובא במהר"ל, גבורות ה' ע' נו פ"ט

⁶ של"ה, מס' פסחים, דרוש ג' לשבת הגדול, ח

⁷ של"ה, שמות פ' בא תורה אור, ב

⁸ מדרש רבה (מרגליות) ויקרא לב סימן ה

⁹ בבלי סוטה, יא:

met lange rokken en zonder spleten, maar als hard zwoegende dames die hun huishoudelijke taken volbrengen.

De legitimatie van deze trapsverhoging in de **tsnioesstandaard** is dus totaal uit den boze. Om de wereld te bevrijden van jodenhaat en om paniekgevoelens uit onze rangen te bannen, ware het voor een **opvoedkundige instelling** beter **educatieve ‘verweermiddelen’** boven vestimentaire aan te prijzen zoals het vermijden van kwaadsprekerij of de versterking van het geloof in G-d.

De meisjes de schrik aan het lijf te jagen, door hen te culpabiliseren en alle zonden Israëls en alle ongelukken in de wereld te doen afhangen van hun al dan niet zedig kleedgedrag, is een **stupid, platvloerse en simplistische attitude die van weinig pedagogisch inzicht getuigt.**

Het aanwenden van alle mogelijke ongelukken, wantoestanden en catastrofes om godsdienstige doeleinden te bereiken is zo oud als de wereld en blijft desalniettemin actueel. Het blijft ook spreken tot de verbeelding van onopgevoede massa's. Onze niet-betreurde **Dajan T. Weiss** die nu in Jeruzalem aan het hoofd staat van de antizionistische extremistische Satmar-gezinde *Eidah Chareidis*, heeft immers recentelijk de aanslagen op joden in en buiten Israël op rekening geschreven van ... de **goddeloze zionisten!** Heeft iemand binnen de Jesode Hatorahschool een **nieuwe goeroe** ontdekt...?

3. De rechtsstrijd: oud-Egypte tegen oud-Israël

Het Egyptisch weekblad *Al-Achram Al-Arabi* pakt in zijn editie van 9 augustus 2003 uit met een ophefmakende interview met **Dr. Nabil Hilmi**, Decaan van de Rechtsfaculteit aan de Universiteit van Al-Zaqaziq. Deze rechtsgeleerde loopt rond

met het zonderlinge plan een mammoetproces op been te zetten tegen “alle joden ter wereld” (sic), om goud, zilver en sierraden te recupereren, welke de joden n.a.v. hun uittocht uit Egypte in 1312 voor de jaartelling (dus 3.315 jaar geleden!) hebben meegenomen.

De op sensatie beluste rechtsgeleerde ziet echter over het hoofd dat een dergelijk proces reeds 1.000 jaar na de feiten heeft plaatsgevonden voor **Alexander de Grote**, koning van Macedonië (356-323 voor de jaartelling). In het talmudtraktaat Sanhedrin (91 a) lezen wij volgend relaas van de rechtsgang: “Bij een andere gelegenheid kwamen de Egyptenaren met een proces tegen de joden voor Alexander uit Macedonië. Zij pleitten als volgt: ‘Staat er niet [in de bijbel] geschreven *en de Here bewerkte, dat de Egyptenaren het volk gunstig gezind waren, zodat zij hun verzoek inwilligden*¹⁰ [en zij leenden hen zilveren en gouden voorwerpen en klederen]. Geef ons dus deze geleende zilveren en gouden goederen terug. Gebiha zoon van Pesisa vroeg aan de joodse Wijzen toestemming om het pleit voor de joden te mogen gaan voeren voor Alexander uit Macedonië: indien zij mij overwinnen, argumenteerde hij, zal men zeggen dat zij een onwetende man hebben overwonnen, terwijl indien ik ze moest overtreffen, men zal zeggen ‘de Wetten van Mozes hebben uw overwonnen’. Zij gaven hem dus de toestemming en hij is gaan pleiten. Hij vroeg de tegenpartij waarop zij hun bewijsvoering steunden, waarop zij antwoordden ‘op de Torah’. Dan zal ook ik, vervolgde hij, mijn bewijs aan de Torah ontnemen. Immers schrijft de Torah *de tijd, dat de Israëlieten in Egypte gewoond hadden, was vierhonderd en dertig jaar*¹¹. Betaal ons het loon van 600.000 mannelijke slaven die u 430 jaar in slavernij hebt gehouden. Koning

¹⁰ Exodus, XII:36.

¹¹ Ibid., 40.

Alexander zei tot de tegenpartij: 'antwoordt hierop'. Zij vroeg om drie dagen bedenktijd en kregen respijt. Zij vonden echter geen antwoord hierop en vluchtten en lieten hun velden en wijngaarden achter". *Non bis in idem*: men kan geen proces twee maal voeren!

Colofon

Echt Antwaerps FORUM wordt uitgegeven door de v.z.w. **GOEDKOSJER – Joodse Verbruikersvereniging**, Belgiëlei 195^a te 2018 Antwerpen. Verantwoordelijke uitgever: H. Rosenberg, Belgiëlei 195^a te 2018 Antwerpen. Medewerkers, schrijvers, tekenaars, fotografen worden niet betaald en zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen. *Echt Antwaerps FORUM* verschijnt vrijdag.

Redactie & Administratie: v.z.w. GOEDKOSJER – Joodse Verbruikersvereniging, Belgiëlei 195^a te 2018 Antwerpen. Tel.: 03 218 81 43 – Fax: 03 230 55 02. Webstek: www.goedkosjer.org. E-post: forum@goedkosjer.org

Lid van de Unie van de Uitgevers van de
Periodieke Pers

Transcriptio Nuntiorum Hebdomadalis

Nuntii Latini 28.8.2003

Carnifex Ugandensium mortuus

Idi Amin, pristinus tyrannus Ugandensium, in Arabia Saudiana, ubi exsulabat, mortuus est. Amin, qui in exercitu coloniali Britannorum militaverat, anno millesimo nongentesimo septuagesimo primo rerum potitus est. Ugandam maxima crudelitate gubernavit, donec post octo annos potestate pulsus in exilium ire coactus est. Oeconomiam patriae in ruinas redegit, negotiatores Asiaticos expulit, bona eorum sequestravit. Intellegentiores occidendos curavit aut exsilio affecit. Ordines humanitarii aestimant inter tyrannidem eius quingenta milia hominum interfecta esse. Cum mortui satis celeriter sepeliri non potuerant, corpora in flumen Nilum eiciebantur, quibus crocodili vescerentur.

Rabbi Jeremy Rosen's Weekly Thoughts

www.yakar.org
www.yakar.org.uk

Down in Alabama. Deuteronomy 16.18

This week there has been an almighty row in Alabama because the Chief Justice of Alabama put up a massive (and ugly) monument of the Ten Commandments right in the middle of the state rotunda and he has been ordered by the Supreme Court to remove it because it infringes the separation of Religion and State. He refused. He was suspended and the currently the Ten Commandments have been removed to a side room. What's the fuss? Anyway every American Dollar bill carries the phrase 'In God we trust.'

I was stopped on the street last week by this smiling black face who grabbed my arm and called out 'Mishpocha, I love you!' He told me that the survival of the Jewish people was all predicted in the bible that other empires and civilisations would fall but the Jews would survive. And he loved me and loved Israel and that this was proof that Jesus was coming and all the Jews would be brought back to their land to fulfil the biblical prophesy. There would be a final battle of Gog and Magog against the opponents of God (who he said were the Muslims, they must be delighted to know) and then everyone would witness the Second Coming and Jesus would be king! Remember that when Christians talk about the bible they mean their New Testament as well as ours.

I am not a fan of using the Bible for proofs. Yes, for guidance, inspiration and authority, but texts can be misused by anyone. The term 'proof' itself isn't even mentioned in the Torah. Is it a proof of anything that the Dominicans who argued with Ramban claimed that the punishment of the Jews was predicted in the bible and that their state of exiled distress the result of their sins in rejecting Jesus who the bible proved was the true Messiah? Does it prove that God loves Muslims more now that Muslims outnumber Christians, or the Chinese more because they outnumber Muslims? People believe all kinds of things. One of the fastest growing Christian denominations, the Mormons, believes that the prophet Moroni delivered gold tablets of new revelations to the founder in the Mormons in the nineteenth century. The Muslims all believe that Mohammad was given the word of God just as we Jews believe that Moses was. No amount of arguments is going to persuade anyone to the contrary. Yet we all like to look to or holy books for proofs.

In the United States today you will find millions of bible toting Protestants who believe passionately that the State of Israel is the culmination of the suffering of the wandering Jews and now, gathered in Israel the Jews are ready to meet their Armageddon and then will be ready to accept the true messiah!

This is a powerful lobby that has been given a tremendous boost by the Bush presidency because he is one of them. Many have welcomed it because with it comes support of Israel and with it comes the only group of people on earth that are ready and willing to go out into the world to counteract Islamic fundamentalism on an ideological level. I must admit that compared to the way most of the European Churches are distancing themselves from Israel and the Jews, the American experience is rather reassuring. But of course everything comes at a price. The price is increasing religious interference in a range of areas of freedom of choice. And every move in one direction causes an equal push in the other.

The fuss over a sculpted monument of the Ten Commandments is symptomatic. The commandments are pretty generalized and non-denominational, though some of the messages carved around the base have more controversial theological implications. The Christian aim is to push its agenda as publicly and aggressively as it can get away with. They have been surprisingly successful, for example over abortion, in claiming that they are pro life while the others are pro choice and trying to repeal laws that allow freedom of choice even though they are defined and limited. The fact is that the pro choicers are also pro life as well. But arguments nowadays are about Public Relations campaigns not the arguments themselves.

The counter campaign has to do with the anti Bush, anti religion camp that wants to call a halt to the increasing confidence of the religion lobby. They are infuriated that Bush actually prays, talks about his religious life and uses religious terminology. This they claim goes against the great American tradition of separating State from Religion. The religious founding fathers would be astonished by this claim. They wanted freedom of all religious expression not freedom from any!

I am worried about the religious agenda of the Christian right, not just wanting to use us Jews as a vehicle of the second coming but actually stopping others making choices of their own in the way they live.

I'm equally annoyed about the narrow-minded stupidity of the anti religious lobby going to extreme lengths to ban any form of spiritual expression in public. The Jews, as always, are split between those who want more support for religious institutions and support state involvement in religion and others who are terrified of anything smacking of a public display of religious spirituality.

The battle of Alabama shows both sides at their worst. The God Squad pleading 'freedom of expression' is prepared to defy the Law. They know damn well they have turned the Ten Commandments into a Christian theological battle. And the Devil's Gang pleading the separation of Religion and State, prepared to eradicate even the good in religion for fear of the bad. If ever there was a case of throwing the baby out with the bath water this is it.

In the Torah this week you will find the main source for rabbinic authority. Certainly the biblical model was for a religious state in

which there was a partnership between religious authority and civil authority. But barely four hundred years later the reality of Jewish life changed and apart from small interludes we were always subject to alien powers. Slowly a different model emerged in which respect for other systems, Dina DeMalchuta, The Law of the Land (in civil or financial matters) became essential. It is as though religious authority actually conceded that there were and even should be limits to its authority.

As usual I am caught in the middle. I love religion but not religious interference. I love freedom but not when it is used as an excuse for pushing a valueless society.

Halocho uitgelegd

משפט עברי

Prof. Dr. H. Rosenberg

The equality of the rate of taxes

The third requirement for the legality under Jewish law of the taxes raised, is that the kingdom has to submit all his subjects to the taxes in the same way, but if it discriminates one state in relation to the others it governs, or treats individuals in a different way, its law is not a law according to Jewish standards. [Isaac ben Moses from Vienna in Or Zaru'a (Baba Kama, n° 447) in the name of Eliezer from Metz, according to the words of the Talmud (Gittin 48 b)]. The opinion of Eliezer from Metz can also be found in the Piskei Ha-rosh edition Venice, Nedarim 3b) by Asher ben Yechiël, but was left out in later editions and in the Mordechai (Baba Kama, Hagozel Batra) by Mordechai ben Hillel.

Jacob ben Meïr (Rabbeinu Tam) has the same opinion, which was adopted by Josef Caro in Beis Jossef (Choishen Mishpot, CCCLXIX, 14), who adds that the king has to impose his tax law in an equal way to all the merchants and, for instance, not in such a way as to strike the retired merchants hard. See also Nachmanides (quoted in Beis Jossef, *ibid.*).

Josef Kolon from Italy expresses a deviating opinion in his Responsa Maharik (root 190); this view is also

quoted in Beis Jossel (ibid. where the reference is made to Responsa n° 195), who says that when a group of the population is subjected to the tax in the same way as the rest, the collection is considered to be legal and thus the principle of "the Law of the Kingdom is the Law" applies. He quotes the example of the Jewish people, who are taxed heavier than the other inhabitants of the country, and he considers this a legal taxation, as one group of the population was treated in the same non discriminatory manner. See also Moses Isserles (ibid., n° 6).

Next week: Taxes for the benefit of the kingdom

(From: H. Rosenberg, Introduction to Jewish Law)

Medische rubriek

Dr. Henri Jakubowicz, arts

Geen "mooie zomer" voor iedereen
WAAROM MEER
SLACHTOFFERS HITTEGOLF
IN FRANKRIJK DAN ELDERS

Het geraamde aantal doden te wijten aan de hittegolf in Frankrijk deze zomer bedraagt tienduizend. Aan het licht van dit duizelingwekkende cijfer, laait bij onze zuiderburen begrijpelijk de discussie op over deze landelijke catastrofe: hadden voorzieningen kunnen getroffen worden om de omvang ervan te beperken en, zo ja, waar liggen de politieke verantwoordelijkheden? Het hoofd van een nationaal gezondheidsorgaan nam ontslag, maar wast de handen in onschuld. Politieke koppen zullen misschien nog rollen.

De vraag stelt zich waarom Frankrijk zoveel meer werd getroffen dan zijn omliggende landen, waar evenzeer een hittegolf woedde. Een eenduidig antwoord is niet voorhanden, maar verschillende factoren worden naar voren geschoven. De temperatuur in Frankrijk was nog ietsje hoger, ook 's nachts boven de 25°,

waardoor de nachtelijke recuperatie van een dag extreme warmte minder goed verliep bij verzwakte individuen. Deze verklaring loopt, op het eerste gezicht, mank, want in even warme (of nog warmere?) gebieden als Spanje, Portugal en Italië vielen veel minder doden. Een uitleg hiervoor is de betere beschutting tegen extreme warmte in deze zuidelijke contreien, waar de muren van de huizen dikker zijn en airconditioning wijder verspreid is, aan huis en in gemeenschappelijke ruimten in de steden. Een ander fenomeen woog sterk in de negatieve Franse balans: de ouderlingen, zij die het meest getroffen werden, zijn daar vaker – in grote steden - aan hun lot overgelaten, alleen thuis zonder toezicht, vooral in augustus, de maand die Fransen massaal ziet uittrekken, kennelijk meer dan andere Europeanen. Voorzorgen nemen door kennissen of burens te vragen een kijkje te nemen bij de alleenstaande bejaarde, zo dit niet spontaan gebeurt, is blijkbaar niet ingeburgerd in Frankrijk. Zich vergewissen dat de eenzame verzwakten extra veel drinken en dat zij over de nodige verluchting beschikken, medische hulp inroepen waar nodig, deze eenvoudige maatregelen van naastenliefde hadden waarschijnlijk honderden mensenlevens kunnen redden, maar de vlag van solidariteit bleef uit.

Voorts zou ginder de invoering van de werkweek van 35 uren de overbelasting bij de zorgverstrekkers bevorderd hebben, met een negatieve impact op de medische prestaties. Dit argument wordt politiek uitgespeeld tegen de initiators van de wet.

Al was de toestand in België niet zo dramatisch, verre van, toch zagen vele bejaarden af als nooit tevoren. Ook jongere mensen die in deze hitte ongesteld raakten voelden zich even dubbel zo ellendig. De getroffen zieken en de zorgverstrekkers, die de soms ernstige ongemakken van dichtbij meemaakten, zullen dan ook **met verbazing kennis genomen hebben van de gelukwensen van onze Eerste Minister bij de geboorte van prins Gabriël**: de blijde gebeurtenis zal voor altijd verbonden blijven aan deze **"uitzonderlijk lange en mooie zomer"**, zo het communiqué. Eens te meer blijkt hoe ver politici van de realiteit verwijderd zijn, in de

Those were the days: over toen en nu

De gedaanteverwisseling van een *Shtetl*, doorheen de bril van de socioloog
door H. Rosenberg, socioloog (© 1991)

[vervolgverhaal]

De *homo chassidicus*. Er heeft zich trouwens een nieuw soort orthodoxe Jood gevormd, een *homo chassidicus*, waarvan het robot-beeld wel het best gevat kan worden omstreeks het middaguur op weg van en naar het gebedshuis van de eminente Reb Jankel, waar ontelbare vrij jonge exemplaren van dit nieuw soort Jood zich dagelijks van en naar het ... ochtendgebed begeven. Deze jongelui worden in chassidische scholen opgevoed in een dergelijke metafysiek dat zij zich boven de tijd wanen, wat in de praktijk meebrengt dat tijd een nulfactor in hun leven schijnt uit te maken. [Wellicht om deze redenen werd recentelijk door precies het gebedshuis van Reb Jankel een almanak uitgegeven met de dagelijkse limietijden waarop het ochtendgebed mag opgezegd worden...]. Ook de broodwinning schijnt dermate bijkomstig dat de overgrote meerderheid nooit enige beroepsbezigheid uitoefent (ook niet in 'religieuze' beroepen als Rabbijn, opzichter, rituele slachter, onderwijzer, edm.), maar zijn heil zoekt in *gesjnorrer* (of bedelen). Deze 'levenswijsheid' wordt aangeleerd vanaf de *Talmoed Toïre*, waar de kinderen vanaf zeven of acht jaar één keer op de maand, alsook op *Selichot*-dagen en *Hoshana Raba* op pad worden gestuurd om in de synagogen de *sjnorrrer*-ronde te doen met uitgestrekte hand en aldus het bedelgebaar van kindsheid aanleren. Deze opvoeding gaat door tot in het nahuwelijkse *Koillel*, waar tegen vergoeding *gelernt* wordt terwijl de echtgenote met haar kroostrijk gezin op broodwinning wordt

uitgestuurd. Zowel de *Talmoed Toïre* als de *Koillel* worden op de koop toe gesubsidieerd door massale en wereldwijde *sjnorrrer-acties* (de enige 'activiteit' die met enige energie wordt uitgeoefend...). De afgestudeerden van deze *Koillels* dienen dan andermaal beroep te doen op *gesjnorrrer* om te huwen en vooral (in Israel) een appartement aan te kopen. De *sjnorrrer*-cyclus eindigt evenwel niet hiermee, want deze *homo chassidicus* zonder beroepsbezigheid en zonder ernstige vorm van broodwinning (doorgaans een complete analfabeet op de koop toe) baart een tiental kinderen die via het hoger beschreven circuit van *Talmoed Toïre* en *Koillel* ook in de *sjnorrrer-business* terechtkomen.

Zonder veel moeite kan de lezer vlug beseffen dat de exponentiële groei van de niet-actieve bevolking de actieve bevolking in de volgende generatie dermate zal overtreffen dat voor een generatie van ware hongerlijders te vrezen is. Het fatalisme en de zorgeloosheid waarin deze ultraorthodoxe worden opgevoed -immers heel hun bestaan is een (naar joodse wet overigens ongeoorloofd) permanent steunen op een miraculeuze broodwinning- maken hen echter blind voor de problemen die er nu reeds aan de horizon rijzen. Hun grote nachtmerrie is wellicht dat de actieve orthodoxe rijke mecenasen waarop zij permanent beroep doen, niet zelf tot inkeer zouden komen en zelf in een *koillel* zouden gaan *lernen*...

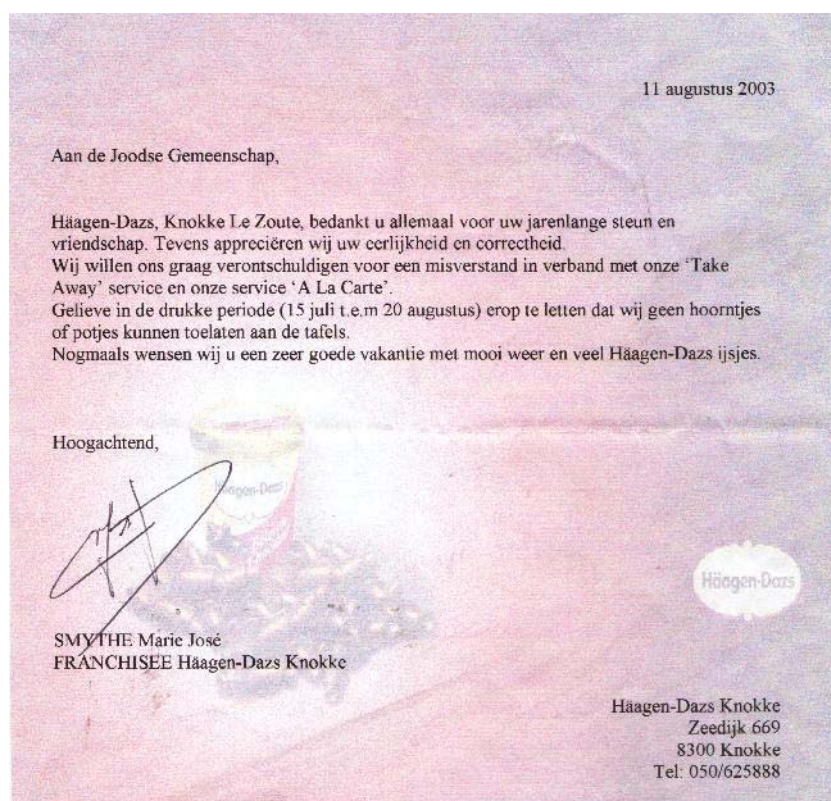
Häagen Dazs minimaliseert de incidenten

N.a.v. de incidenten waarover wij in ons vorig nummer (11) rapporteerden, heeft Häagen Dazs een brief gericht aan de joodse gemeenschap in Knokke.

Daarin minimiseert Häagen Dazs de incidenten en doet alsof het om één 'misverstand' (sic) gaat, waarbij joden *take-away* hoorntjes of potjes aan de tafels zijn komen nuttigen. Het ging nochtans om meer **ernstige incidenten**, waarbij o.a. de woorden 'stomme jood' vielen, edm.

Häagen Dazs **toont geen enkel berouw** en de lippendienst die het in zijn brief levert over vriendschap en appreciatie van de eerlijkheid en correctheid van het joods cliënteel is totaal onaangepast aan de ernst van de incidenten. **Incident dus geenszins gesloten.**

Oordeel zelf:

Dr. Henri Jakubowicz

ERESALUUT AAN EEN JOODSE
FILMPRODUCENT

Serge Silberman, de Franse filmproducent onlangs overleden op 86-jarige leeftijd, was een geraffineerde, kieskeurige, flamboyante, kortom ouderwetse figuur. Geboren in het Poolse Lodz, brengt hij zijn jeugd door tussen Polen, België en Italië. De tragedie van de shoa treft ook hem en zijn joodse gezin; zijn ouders worden uitgeroeid, hij overleeft aan de concentratiekampen (*Ik woog weinig*

toen”, zei hij sober over deze donkere periode).

Na de oorlog start zijn imposante filmcarrière, hij werkt samen met prestigieuze regisseurs als Bunuel (dankzij Gene Moskowitz, Parijse correspondent van Variety), Melville, Clement, Becker, Beineix (“Diva”), Kurosawa (“Ran”), Oshima.

Zijn leven was erg bewogen, vol ups and downs, professioneel en privé, geheel in de lijn van het personage dat het risico nooit schuwde. Zonder deze waaghals was het publiek verstoken gebleven van films die een mijlpaal vormden in de geschiedenis van de cinema.

SPREUK VAN DE WEEK

“I’d rather be called a fool all my life than lose my conscience for one moment”

(Akabia b. Mahalalel, M. Eduyot, 5:6)